

Przemysław Makarowicz

Rybiny, st. 17, gm. Topólka, woj.
włocławskie, AZP 51-44/131

Informator Archeologiczny : badania 27, 30

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rybiny, st. 17
gm. Topólka, woj. wrocławskie
AZP 51-44/131

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadził mgr Przemysław Makarowicz. Finansowane przez Fundację Ochrony Dziedzictwa Kulturowego Społeczeństw Kujaw z Poznania oraz władze gminy Topólka. Drugi sezon badań. Osada kultury iwieńskiej z BA₂-BB₁.

Stanowisko usytuowane jest na terenie Pojezierza Kujawskiego, w obrębie rozległej formy dolinnej (lewobrzeżnej terasy kemowej doliny Zgłowiączki), w odległości ok. 500 m na północny wschód od miejsca wypływu rzeki z Jeziora Głuszyńskiego. Teren pokrywają gleby piaszczyste.

Na stanowisku zarejestrowano: osadę ludności kultury iwieńskiej z okresu BA₂-BB₁, zajmującą ok. 2500-3000 m² powierzchni, z której pochodzi prawie 98% ogółu pozyskanej substancji źródłowej; ślady osadnictwa kultury amfor kulistych, kultury ceramiki sznurowej i z okresu wczesnego średniowiecza.

W trakcie dwu sezonów badawczych (1991, 1993) wyeksplorowano teren 434 m², dokumentując liczne pozostałości osadnictwa tzw. grupy południowo-wschodniej kultury iwieńskiej (ok. 1550-1450 conv B. C.). Odnotowano dotychczas jedną owalną półziemiankę (9,4 x 10,5 m) oraz kilkanaście obiektów „towarzyszących”, 6150 fragm. ceramiki naczyniowej, ponad 700 wytworów krzemiennych, 500 wytworów kamiennych, liczne fragm. polepy z odciskami konstrukcji drewnianych, kości zwierzęce i muszle małży. Odkryto ślady działalności metalurgicznej (gliniane zakończenia dyszy do miechów kowalskich), rękodzieła tkackiego (przędziki) i wyroby kościane (szydła i igła).

Badania będą kontynuowane.

Slonowice, st. 4, gm. Kazimierza Wielka, woj. kieleckie — patrz: neolit
Szczuczyn, st. 5, gm. Szamotuły, woj. poznańskie — patrz: neolit

Węgliska, st. 1
gm. Rakszawa, woj. rzeszowskie
AZP 100-78/23

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Piotr Mitura. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Obozowisko kultury mierzanowickiej.

Stanowisko zlokalizowane jest na wydmy w pobliżu małej doliny niewielkiego cieku. Badaniami objęto część północną stanowiska w pobliżu krawędzi piaszczyn. Przebadano 100 m², odsłaniając 4 jamy o owalnych zarysach. Pozyskany z nich nieliczny materiał ceramiczny zdobiony jest najczęściej odciskami sznura, guzkami, odciskami tekstylnymi. Znaczące rozdrobnienie uniemożliwia określenie form naczyń.

Materiały przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania zakończono.

Wierzbowa, st. 1, gm. Wartkowice, woj. sieradzkie — patrz: wczesna epoka żelaza